

“Laat de energie stromen”

‘Een explosie van liefde’ op zeventiende Eigentijds Festival in Vierhouten

Midden tussen de heidevelden en bossen van de Veluwe vond dit jaar voor de zeventiende keer het Eigentijds Festival plaats. Drie dagen lang kon de festivalganger vijfhonderd workshops volgen om geestelijke en lichamelijke grenzen te verkennen en misschien wel te verleggen. VolZin ging mee op ontdekkingsreis naar de wereld van chakra's en klankschalen.

TEKST: KATJA KREUKELS FOTO'S: CHRISTIAAN KROUWELS

In tent 35 liggen klankschalen en trommels op de grond. “Adryen neemt je mee op een reis naar binnen, een afdaling naar de diepste spelonken van de ziel onder begeleiding van klanken”, belooft het programaboek bij de workshop *Engelenklank*. “Je kunt je matje uitrollen als je wilt liggen”, zegt assistent Hilde tegen de binnenstromende deelnemers die de witte tent tot aan de rand opvullen. Ze vermoedt dat het er zelfs meer zijn dan de mensen die zich gisterochtend speciaal voor deze workshop hebben ingeschreven. Iedereen sluit zijn ogen en luistert naar Adryen. “Voel

je hart, voel ook je spirituele hart dat het mogelijk maakt liefde te voelen voor jezelf en een ander. Alles is goed zoals het nu is.”

Ze zingt in een onverstaanbare taal, speelt fluit en loopt door de tent. “Laat de energie van de aarde door je lichaam stromen.” Hilde en haar collega Anneke ondersteunen de energie, zo werd bij de introductie aangekondigd, door met hun handen langzaam over de lichamen van sommige deelnemers heen en weer te bewegen. Een wat oudere vrouw op een stoel opent haar mond tijdens deze healing, snikt even en zakt weer weg in een diepe rust. Een rust die wonderlijk genoeg niet verstoord wordt door het bulderende gelach uit tent 38 waar nu een lachmeditatie plaatsvindt. “Ik vond het wel prachtig”, zegt een van de deelnemers als het klankenconcert na een uur afgesloten wordt met de gezamenlijke ohm-klank. Ze knippert om weer aan het zonlicht te wennen. “Het voelt volkomen authentiek.”

Rita Heesen (50) uit Emst heeft vooral heerlijk gelezen. “Het zal vast zijn werk doen, maar ik heb geen muzikale reis gemaakt, zoals in het programmaboekje

zo mooi beschreven staat. Ik heb weleens een klankconcert meegemaakt in een kerk dat ik echt betoverend vond. We lagen op matjes bij het altaar en keken recht omhoog in de ronde vormen van de koepel. Die klanken waren zo mooi dat ik de nabijheid van engelen heb gevoeld. Ik voelde me één met alles. Dat had ik hier minder. Ik vond wel dat ze zong als een engel.”

Liefdesenergie

De workshop *Engelenklank* is een van de vijfhonderd workshops die tijdens het driedaagse Eigentijds Festival gegeven wordt. Bladerend door de 94 pagina's programmagids duizelt het even. Niet alleen omdat het aanbod zo uitgebreid is, maar ook omdat het soms even duurt voordat je begrijpt wat er tijdens zo'n workshop gebeurt. Zo kunnen festivalgangers over vuur lopen om hun angsten te overwinnen, zich bewust worden van hun lichaamstaal in contact met paarden, energetisch helend schilderen om werkelijk te zien wie ze zijn, contact maken met het kind in zichzelf tijdens lachmeditatie. Allemaal geestelijke voeding die het bewustzijn stimuleert en kan aanzetten tot verandering, aldus de organisatie. Naast workshops zijn er kruidenwandelingen, danssessies, sjamanistische zweethutceremonies en een apart healingveld waar je kennis kunt maken met massages en therapieën. Maar kennismaking is niet het enige doel. De ontmoeting met gelijkgestemden is minstens zo belangrijk. “Een explosie van liefdesenergie”, noemt een enthousiaste deelnemer de onderlinge verbondenheid op de festivalwebsite.

De hippiesfeer die deze uitspraak oproept, wordt onmiddellijk bevestigd bij binnenkomst op het terrein van camping de Paasheuvel, de vaste thuisbasis van het festival. Lopend over de alternatieve markt springen dames met bontgekleurde rokken en pijplurkende mannen meteen in het oog. Later valt pas op dat je niet echt kunt spreken van een typische festivalbezoeker. Of zoals Rita Heesen het verwoordt: “Hier komen niet alleen maar geitenwollen sokkentypes. Ga maar eens op de camping kijken, daar zie je ook hele gewone gezinnetjes.” De populariteit van het Eigentijds Festival vindt ze niet moeilijk te verklaren. “De kerken lopen leeg en deze velden stromen vol. Als je in God gelooft, geloof je in iemand die onvoorwaardelijk van je houdt. Als je niet in God gelooft, zoek je die liefde en aandacht elders. Voor mij voelt deze spirituele wereld een stuk vrijer.”

Ontmoeting

Oprichter en festivalcoördinator Henkjan de Blaauw kan zich hier volmondig bij aansluiten. Het eerste festival dat hij organiseerde was in 1992; honderdvijftig deelnemers, drie workshops, één veld. “Ik

was een van de eerste reiki-leraren in Nederland en merkte dat mensen behoefte hadden om ideeën uit te wisselen. De samenleving was bezig oude sociale structuren zoals de kerk, het dorp en de familie los te laten, maar het nieuwe was nog niet helemaal in zicht. Zo ontstond het idee van een ontmoetings- en kennismakingsplek waar mensen in een vertrouwde, veilige sfeer zich voor elkaar konden open stellen.” Deze nieuwe beweging is de afgelopen zeventien jaar enorm verbreed en gegroeid. Inmiddels trekt het festival tweeduizend betalende bezoekers, duizend vrijwilligers en is het de laatste acht jaar telkens uitverkocht, aldus De Blaauw. “Buiten het festival is er wel sprake van een kleine terugloop op spiritueel gebied. Aan je eigen ontwikkeling werken is toch een vorm van luxe in tijden van crisis. Wij merken er gelukkig niets van, maar willen ook niet verder groeien. Zowel het terrein als het onderwerp lenen zich niet voor massaliteit.”

Diepere betekenis

Vragend naar de betekenis van spiritualiteit tijdens deze drie dagen verwijst de oprichter naar een beschrijving in de festivalkrant waarin staat dat het gaat om een “fundamentele levensoriëntatie van waaruit zin wordt gegeven aan zowel individuele als collectieve ervaringen. Spiritualiteit helpt mensen een diepere betekenis van de werkelijkheid te onderkennen en de verplichting die daar vanuit gaat serieus te nemen.”

Een healing tijdens workshop Engelenzang.

Wat het voor de oprichter persoonlijk betekent zegt hij niet. "Ik ga dat niet voor anderen invullen. De diversiteit is juist zo kenmerkend. Het gaat er om dat we af zijn van de kerkelijke instructies. We hebben geen nieuwe priesters nodig. De essentie is die van een beweging en kenmerkend voor een beweging is dat die niet statisch is."

Onthaasting

Voor tent 26, waar Biodanza, de dans van het leven, wordt uitgeoefend, staat een hele rij met slippers en gymschoenen op het gras. Ouders springen binnen in het rond met juichende kinderen op hun rug. De workshopleider legt uit dat iedereen zich in het dierenbos bevindt, waarop de deelnemers spontaan beginnen te kruipen, grommen of spinnen en zo veranderen - de een wat overtuigender dan de ander - in een dier naar keuze. De volgende opdracht is om allemaal in een schildpad te veranderen. "Wie kan het langzaamst, terwijl je toch blijft bewegen?", vraagt de leidster. De uitgelaten stemming slaat om in rust.

Deze vorm van onthaasting typeert eigenlijk de sfeer van het hele festivalzaterdag.

De meeste deelnemers zijn al op donderdagmiddag aangekomen op het festivalterrein. Het is niet mogelijk om als dagjesmens dit evenement bij te wonen. De grote stressmomenten zoals het opzetten van de tent en de inschrijving voor de workshops vrijdagochtend zijn achter de rug, wat volgt is ontspanning en rust. Mensen hangen gewillig in een massagestoel, zitten in een kring op het gras rond een vuurtje, geven elkaar een groepshug of springen naakt in de speelplas na een zweethutceremonie. Niemand lijkt er van op te kijken. "Veel mensen zijn in hun dagelijkse leven te doelgericht", meent Willem, die stoelmassage geeft voor tent 8, waar de school voor levenskunst is ondergebracht. "Maar je krijgt niet alles door het te pakken, maar juist door los te laten."

Koude handen

Dat loslaten is Maureen van Duijn (33) uit Noordwijk aan Zee wel gelukt. Ze zit op een bank in de onthaas-

Advertentie

Zin in de zomer!

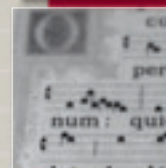
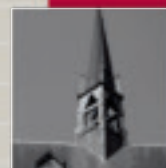
Inspirerende zomerweken in het Dominicanenklooster

Met o.a. retraites, tekenen, schilderen, poëzie, theater, muziek, zang, dans, fietsen, yoga, zenmeditatie

Bekijk nu ons zomerprogramma op www.kloosterhuissen.nl!

Dominicanen klooster
Huissen

bezinning
bezieling
beweging

Stadsdam 1
6851 AH
HUISSEN
026-3264422
info@kloosterhuissen.nl

tingsyurt, een Mongoolse ronde tent die van binnen bedekt is met tapijten en schapenvacht. Iedereen die zich even wil onttrekken aan de openbaarheid van het festival kan daar terecht. “Het is wonderlijk hoe dingen kunnen lopen op zo’n terrein. Vrijdagochtend rende ik net als iedereen nog rond met een lijstje in mijn hand en nu laat ik het allemaal maar een beetje over me heenkomen.” De jonge manager volgde vanochtend de meer dan drie uur durende workshop *Date with Destiny* die haar niet onberoerd liet. “Een van de opdrachten was een partner te zoeken met een blinddoek om. Maar ik bleef als enige alleen over. De persoon die ik op de tast ontdekte, vond mijn handen te koud. Ik verliet de tent en voelde me enorm afgewezen. De lachtherapeute die buiten rondliep, troostte me en drukte me op het hart dat het juist goed was om mijn emoties te uiten. Dit soort verdriet maakt je tot iets.”

Het is voor Maureen de eerste keer dat ze dit Eigentijds Festival bezoekt. Haar schoonzusje vroeg haar om mee te gaan. Na een jaar door India gereisd te hebben, is ze zich meer gaan openstellen voor verschillende levensbeschouwingen. “Het mooie op dit festival vind ik dat alles kan en mag. Het voelt heel universeel en intens. Van huis uit ben ik Nederlands Hervormd en dat is veel meer gebonden aan allemaal regels. Ik merkte dat ik daardoor ook bevooroordeeld was. Als ik dan de sjamanen op hun trommels hoorde spelen, vond ik dat toch een beetje heidens. Bij de trancedans gisteren, zag ik dat mensen er blij van werden, maar ik kon me daar niet aan overgeven.” Twee dagen later aan de telefoon is ze nog steeds onder de indruk van het lange spirituele weekend. “Ik had dit voor geen geld willen missen.” Het meest wonderlijke dat ze meemaakte gebeurde zondagmiddag tijdens een workshop *Chakra’s openen*. “Ik lag heel rustig op een matje en luisterde naar de reiki-muziek die gedraaid werd. Ik had mijn haarspeld op mijn buik gelegd, omdat dat lekkerder lag. Ongeveer na een uur voelde ik dat er iets op me viel. Het bleek mijn haarspeld te zijn die door alle energie, die kennelijk op dat moment vrijkwam, uit elkaar was gesprongen.

Ik wist niet dat ik zoveel kracht in me had en was stomverbaasd. Mensen stelden me gerust, zeiden dat ik moest genieten van de ervaring.

Laat het maar lekker nasudderden, zeiden ze.” Maureen voelt nog steeds de tintelingen in haar buik. “Wat ik hier allemaal heb meegemaakt kan en wil ik niet benoemen of in een hokje stoppen. Ik zie het niet als een nieuw geloof, maar als een persoonlijke ontdekkingsreis. Ik heb me echt opengesteld, ben dichterbij mijn gevoel gekomen en dat maakt me uiteindelijk sterker.” ■

Heiligverklaring

Op een Facebook-pagina woedde een aardige discussie rond een plaatje. De afbeelding is die van de ultranationalistische minister van Buitenlandse Zaken van Israël, Avigdor Lieberman. In zijn hand heeft hij een STOP-bord dat hij als schop gebruikt om een moskee in te graven, waarop *al-Quds* geschreven staat. Al-Quds is de Arabische naam voor Jeruzalem, en wordt vaak in één adem genoemd met de heilige al-Aqsa moskee. Wie Jeruzalem wint, heeft in zekere zin ook de religieuze macht en bepaalt het joodse dan wel islamitische karakter van de

meest betwiste plek op aarde.

Verderop zijn weer andere plaatjes te zien. Een Amerikaanse cartoonist riep op tot een internationale *Everybody Draw Mohammed Day*. Het tekenen van de profeet Mohammed moest een protest vormen tegen ‘de toenemende censuur, die radicale moslims met dreigementen af dwingen’. Pakistan reageerde met het afsluiten van de populaire website en het land was even wereldnieuws. De *Elsevier*, *Telegraaf* en tientallen andere media brulden verontwaardigd over de Pakistaanse “keiharde censuur”. Ondertussen werd, rustig en stilletjes, de cartoon van Lieberman van facebook verwijderd, na klachten dat deze antisemitisch was.

Twee heiligverklaringen botsen met elkaar. Het Joodse leed van eeuwenlange vervolging wordt als rode kaart gebruikt bij kritiek op de Israëliëse politiek. Dan heet het antisemitisme en houdt eenieder verschrikt zijn mond. Wat grappig is, omdat het overgrote deel van de huidige Israëliërs geen Semitische, maar Europese wortels heeft. De profeet Mohammed mag volgens de traditie niet afgebeeld worden. Volgens sommige moslims omdat hij hier te heilig voor is. Wat grappig is, omdat in de geschriften te lezen is dat de profeet weliswaar bijzonder, maar uiteindelijk toch een gewoon mens was.

Weinig moslims beseffen dat het niet tonen van een belangrijk persoon eeuwenlang gewoon een respectabele traditie was – zelfs van de Perzische koningen wordt gezegd dat zij hun gezicht bij voorkeur verborgen hielden: stel je voor dat het plebs je zomaar in de ogen zou kunnen kijken!

Helaas gaat de vergelijking tussen beide heiligverklaringen niet op. Een geloof bestaat bij de gratie van tradities en dogma’s. Politiek heeft de plicht zich minimaal aan de internationale rechtsorde te confirmeren.